

A l'àrea del Madrid sempre cauen sols

► Des de la 95/96, acumula el doble de penals a favor (41) que en contra (19)

► El Barça, en canvi, en suma més contra la seva porteria (32) que a favor (30)

► Als madridistes només els han xiulat una pena màxima en contra aquesta temporada

DAVID COLOMER
Barcelona

«Penaaaaal contra el Madriiiiid!» és una frase poc utilitzada en les retransmissions esportives. Aquesta temporada, de fet, només s'ha escoltat un cop en 28 partits oficials i, indiscutiblement, és l'equip més beneficiat en aquest aspecte. Va ser a Las Palmas, en la jornada 7, on el Madrid va caure per 4-2 i Jorge va ser l'encarregat de transformar la pena màxima que situava el 2-1 a favor de l'equip de Fernando Vázquez, que aquell dia va torturar el Madrid de molt mala manera.

Després de l'era Cruyff, el Madrid, que no és precisament un equip que destaquï per la seva capacitat defensiva, està vivint un miracle que ja dura cinc temporades i mitja: mai no ha superat els quatre penals en contra des que Fernando Hierro es va convertir en el líder de la rereguarda, del vestidor i de la tasca d'intimidat els àrbitres. Hierro imposa respecte, i als col·legiats només els falta genuflexionar-se davant les airades protestes del malagueny, que sempre els canta les quaranta mentre es posa el dit índex davant del nas en senyal de desafiament. L'episodi més escandalós va ser en el Betis-Madrid de la jornada 3. Amb 3-1, González Vázquez va assenyalar el punt de penal de l'àrea madridista. Quatre gols hauria significat traspasar la frontera de la humiliació i les protestes del capità madridista van generar l'efecte esperat: l'àrbitre es va fer enrere.

Dos exemples. Que es digui que el Real Madrid és actualment l'equip que fabrica un millor futbol no significa que no hagi rebut, de tant en tant, algun cop de mà, silenciats per un entorn mediàtic més eufo-

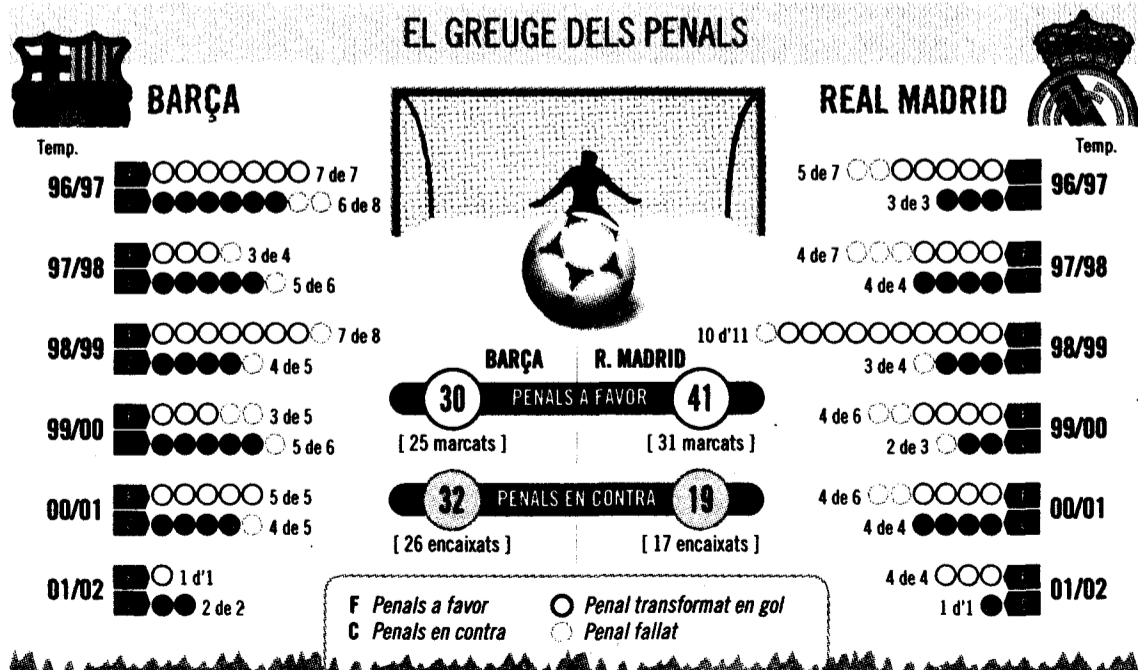

Fernando Hierro, protestant després d'agredir Rivaldo en l'últim derbi al Bernabeu. / EFE

Els blancs han vist 19 targetes menys que el Barça

El Real Madrid no tan sols ha patit molt menys amb els penals, sinó que aquesta temporada va camí de fer-ho menys que el Barcelona en l'apartat de les targetes. Si bé els madridistes han patit una expulsió més que el Barça (dues dels blancs per una dels blaugrana, la de Xavi al Madrigal), l'equip de Vicente Del Bosque ha vist 21 targetes grogues menys que el de Rexach (29 per 50). Philip Cocu és el jugador blaugrana més sancionat pels col·legiats, amb sis targetes, i el segueix Luis Enrique amb cinc. Pel que fa al Madrid, Fernando Hierro ha vist sis grogues, per cinc de Makelele i tres de Michel Sagrado.

Les dues expulsions que ha viscut el Madrid després de les primeres disset jornades no compensen encara, ni de bon tros, l'any sencer que l'equip del Bernabeu va mantenir-se sense haver de contemplar cap targeta vermella, període que va abarcar la temporada 1999/2000 i la 2000/2001. El «trauma» dels blancs amb aquestes tres expulsions es mitiga ràpidament tenint en compte que cinc dels disset rivals que han jugat fins ara contra l'actual líder s'han quedat en inferioritat numèrica, per només dos dels blaugrana. Però tot i això diuen que el Madrid juga de meravella.

ric que mai. Un penal no xiulat a Roberto Carlos al camp del Tenerife i un altre de Karanka contra el Màlaga són dos exemples rotunds més. En cada cas,

al Tenerife li hauria servit per empatar i al Màlaga, per endur-se dos punts més del Bernabeu. Si es pogués reescriure la història —o arbitrar per ví-

deo des dels despatxos, com es pretenia fer la setmana passada— el Madrid probablement estaria ara a quatre punts d'ell mateix.